

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 906487/17

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שטסמן — אב"ד

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד רוברט ליכט־פטרן)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד לורי גייזלר)

הנדון: סמכות בית הדין שאישר פסק בוררות למנות מומחה לאכיפתו

החלטה

א. הבקשה שבפנינו

לפנינו תלויה ועומדת זה חמישה חודשים בקשת גב' [פלונית] למינוי מומחה חוקר לשם יישום פסק הבוררות והפסיקתא שנתנה הבוררת – כבוד השופטת (בדימוס) טליה קופלמן־פרדו.

בית הדין קיים דיון בבקשה ביום ו' בטבת תשע"ז (4.1.2017). בדיון הביעה באת כוחו של מר [פלוני] התנגדות לבקשה ונימקה את התנגדותה בהעדר סמכות עניינית של בית הדין.

לאחר שמיעת טיעוני באת כוחו של מר [פלוני], הבהיר בית הדין כי לא רק שאין בטיעונים כל ממש אלא שעצם העלאתם בעיתוי הנוכחי נגועה בחוסר תום לב קיצוני. בית הדין המליץ לבאת כוחו של מר [פלוני] למשוך את ההתנגדות. באת כוחו של מר [פלוני] הודיעה שתשקול זאת, אך בהודעה מיום י' בטבת תשע"ז (8.1.2017) הודיעה כי מר [פלוני] עומד על טענותיו. בנסיבות אלו אין מנוס ממתן החלטה שיפוטית שתכלול גם צו להוצאות משפט.

ב. רקע

סקירת רקע קצרה מתחייבת.

במסגרת פסק הדין לגירושין מיום י"ב באייר תשע"ד (12.5.2014) מינה בית הדין לבקשת הצדדים ובהסכמתם את כבוד השופטת (בדימוס) טליה קופלמן־פרדו כבוררת מוסכמת להכריע במחלוקות בין הצדדים.

ביום כ"ה בשבט תשע"ו (4.2.2016) הגיש עו"ד רוברט ליכט־פטרן, בא כוחה של גב' [פלונית], בקשה לאישור פסק הבוררות אשר נתנה הבוררת – השופטת בדימוס טליה קופלמן־פרדו ביום ט"ו בשבט תשע"ו (25.1.16) כמו גם בקשה לאישור פסיקתא שנתנה הבוררת ביום כ"ג בשבט תשע"ו (2.2.2016).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כמו כן התבקש בית הדין ליתן צו מניעה האוסר על המשיב מר [פלונ] כל פעולה בנכסי הצדדים נשואי פסק הבוררות והפסיקתא.

לאחר קבלת תגובת עו"ד לורי גייזלר, באת כוחו של מר [פלונ], שהוגשה ביום כ"ז באדר א' תשע"ו (7.3.2016), החליט בית הדין ביום ז' באדר ב' תשע"ו (17.3.2016) לאשר את פסק הבוררות של הבוררת השופטת בדימוס טליה קופלמן־פרדו כמו גם את הפסיקתא.

כמו כן ניתן צו האוסר על מר [פלונ] לעשות כל פעולה בנכסים נשואי פסק הבוררות ללא קבלת היתר מפורש של בית הדין.

ביום א' בסיוון תשע"ו (7.6.2016) חזר ואישר בית הדין את פסק הבוררות אשר ניתן על ידי הבוררת השופטת בדימוס טליה קופלמן־פרדו ביום ט"ו בשבט תשע"ו (25.1.16) כמו גם את הפסיקתא שנתנה הבוררת ביום כ"ג בשבט תשע"ו (2.2.2016).

בית הדין קבע כי תוקף האישור מיום מתן ההחלטה המקורית דהיינו מיום ז' באדר ב' תשע"ו (17.3.2016).

בתחילת חודש יולי הגיש מר [פלונ] ערעור על החלטותיי בפני כבוד בית דין הגדול. בנסיבות אלו, החלטתי ביום י"ז באב תשע"ו (21.8.2016) להימנע ממתן החלטה בבקשה למינוי מומחה עד להכרעת בית הדין הגדול.

ביום כ"ז במרחשוון תשע"ז (28.11.2016) דחה כבוד בית הדין הגדול את ערעורו של מר [פלונ] על הסף.

ג. טענת המשיב כי בית הדין משולל סמכויות ביצוע ואכיפה לפסקיו שלו

הטענות המשפטיות בדבר העדר סמכות כפי שהציגה באת כוחו של מר [פלונ] – תמוהות ביותר והאסמכתאות – בלתי רלוונטיות.

נסתפק בהצגת הטיעון המרכזי של מר [פלונ] והפרט ילמד על הכלל. הטענה המרכזית של באת כוחו של מר [פלונ] היא שבית הדין נעדר סמכות, מאחר שמבחינה משפטית אין מקום שבית הדין או בית המשפט יעסקו בביצוע פסקי הדין שלהם וימנו מומחים לביצועם.

ואנו עומדים תמהים איך כלל ניתן להעלות טענה שכזאת כאשר סעיף 7 לחוק בתי המשפט לענייני משפחה וסעיף 7ד לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דיון) כמו גם סעיף 16 לחוק הבוררות מסמיכים מפורשות את בית הדין ובית המשפט לבצע את החלטותיהם.

חוסר תום הלב בהעלאת טענת הסמכות מקומם ולא רק נוכח עיתוי העלאת הטענה.

ביום ט' בניסן תשע"ו (17.4.2016) הגישו באת כוחו של מר [פלונ] יחד עם בא כוחה של גב' [פלונ] בקשה מוסכמת למינוי שמאי לצורך אכיפת פסק הדין (כך במקור!) ובית הדין נעתר לבקשה. היעלה על הדעת כי אדם יבקש מבית הדין בקשה למינוי מומחה לאכוף פסק דין ולאחר חודשים מספר יימלך בדעתו ויטען טענה בדבר העדר סמכות?

לצערנו אנו נאלצים לקבוע כי טענת העדר הסמכות כפי שהעלתה באת כוחו של מר [פלונ] לא רק נטולת בסיס משפטי אלא גם נגועה בחוסר תום לב. מאז ניתן פסק הבוררות אנו חוזים במחזה מתמשך בן כמה מערכות הכולל טיעונים מתחלפים שכל מטרתם – מניעת יישום פסק הבוררת. לאחר שנדחו כל הטיעונים – לרבות דחיית הערעור בבית הדין הגדול – מועלית כעת טענת העדר סמכות נטולת יסוד משפטי ונגועה בחוסר תום לב קיצוני.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

צר לנו – כך לא ייעשה, וחבל שכך נעשה.

ד. החלטה

אשר על כן מוחלט כדלהלן:

1. בית הדין ממנה את סניף תל אביב של פירמת רואי החשבון Deloitte ברייטמן אלמגור כמומחה-חוקר מטעם בית הדין ליישום פסק דינה של הבוררת – השופטת (בדימוס) טליה קופלמן־פרדו.

המומחה רשאי להעסיק מומחים מטעמו בסקוטלנד.

2. בית הדין מורה למומחה לכמת ולהעריך בתוך שלושים יום את סכומי הכסף השוטפים שלהם זכאית גב' [פלונית] בשל זכויותיה בנכסים כפי שנפסק בפסק דינה של הבוררת.

3. נוכח ההתנהלות הבעייתית של מר [פלונית] כפי שבאה לידי ביטוי גם בהחלטה זו מחליט בית הדין לחייבו לשלם לגב' [פלונית] הוצאות משפט בסך 10,000 ש"ח.

בנוסף ישלם מר [פלונית] הוצאות משפט נוספות בסך 10,000 ש"ח לאוצר המדינה.

החלטה זו תשלח מרכז לגביית קנסות, אגרות הוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

החלטה זו מותרת בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"ט בטבת התשע"ז (17.1.2017).

הרב שלמה שטסמן — אב"ד